

Țară, țară, vrem asumare pentru educație!

*Care sunt revendicările Consiliului Național al Elevilor pentru
cel de-al 25-lea ministru al educației?*

Vorba e, după cum spunea Caragiale, ca la conducerea Ministerului Educației și Cercetării va fi propus, cât de curând, un nou „*cârmaci*”, **al 25-lea la număr în cei 36 de ani** de la Revoluție (dar cine îi mai numără), care va avea responsabilitatea să **conducă sistemul educațional românesc** prin una dintre cele mai **tulburi** perioade ale sale.

Elevii nu își mai doresc un ministru „vizionar” doar în discursuri sau un nou experimentator de reforme grăbite, ci un ministru **responsabil, coerent și conectat la realitatea din școli**. Un ministru care să înțeleagă că educația nu este un câmp de testare politică, ci un sistem viu, cu beneficiari direcți care resimt imediat fiecare decizie luată la nivel central.

Deși mandatul fostului ministru a debutat aparent promițător, așteptările au fost rapid infirmate. **Măsurile de austeritate**, obsesia pentru **reforme nefundamentate** și, mai ales, **atitudinea sfidătoare și discursul lipsit de empatie** adresat elevilor, părinților și profesorilor au contribuit la erodarea profundă a încrederii în actul de guvernare din educație. Acesta este **punctul de plecare** pentru noul ministru, atât în ceea ce privește relaționarea cu comunitatea educațională, cât și în elaborarea și implementarea politicilor publice.

Din perspectiva elevilor, ministrul educației ar trebui să **îndeplinească câteva calități esențiale**. Nu ar trebui să se remarce prin festivisme și reforme de fațadă, ci printr-o capacitate **autentică de dialog**. Elevii, profesorii și părinții trebuie tratați ca **parteneri egali de discuție**, nu ca spectatori care asistă de pe margine la decizii deja luate și care sunt invitați formal să se exprime, dar vorbesc fără a fi cu adevărat auziți. Apoi, e nevoie de **respect și empatie**, nu doar în documente oficiale, ci în **tonul, cuvintele și gesturile publice**.

Mai departe, sistemul educațional are nevoie, mai mult ca oricând, de **stabilitate și coerență** în politicile publice, nu de resetări perpetue, dictate de ciclurile guvernamentale sau de preferințele fiecărui nou titular al portofoliului. Iar, în final, poate cel mai important criteriu: **orientarea clară spre nevoile reale ale beneficiarilor** – nu spre imperative politice, calcule de imagine sau priorități contabile. Cei care trăiesc zilnic în școli, cei care învață,

predau sau administrează, aceia ar trebui să fie adevărații indicatori de performanță ai oricărei politici educaționale.

În esență, elevii nu mai solicită promisiuni sau reforme spectaculoase, ci **asumare autentică, coerență și politici construite împreună** cu cei direct vizați. Doar ministrul care va înțelege acest lucru va avea, după mult timp, **șansa reală de a recâștiga încrederea celor pentru care ar trebui**, în mod firesc, **să lupte și să se implice**: *elevii și comunitatea educațională* pe care o reprezintă.

Astfel, **Consiliul Național al Elevilor** îi solicită viitorului ministru al educației și cercetării să își **asume de urgență** următoarele obiective:

- 1. Finalizarea reformei curriculare** – În prezent, programa pentru Limba și literatura română la clasa a IX-a rămâne *neavizată*, chiar și după modificările aduse de grupul de lucru la finalul lunii decembrie 2025. Totodată, pentru celelalte discipline, programele actualizate pentru restul anilor de studiu **lipsesc cu desăvârșire**. Această situație generează **confuzie și incoerență** în procesul educațional, impunând finalizarea responsabilă a reformei începute. După derularea etapelor de finalizare a reformei, este esențială **transparentizarea întregului proces**, precum și **consultarea prealabilă a elevilor și profesorilor** cu privire la modificările propuse.
- 2. Diminuarea efectelor măsurilor de austeritate din educație** – Tăierile bugetare și restrângerea unor forme de sprijin afectează direct **accesul echitabil la educație** și performanța școlară, mai ales în rândul elevilor din medii vulnerabile. Educația nu poate fi tratată ca o simplă variabilă de **ajustare bugetară** – este nevoie de finanțare și sprijin consecvent, pentru ca niciun elev să nu fie lăsat în urmă. În acest context, viitorul ministru va avea **responsabilitatea de a analiza nevoile bugetare reale până la aprobarea bugetului** și de a rezista presiunilor politice, pentru a preveni transformarea educației, deja *subfinanțate*, într-un nou domeniu de sacrificiu.
- 3. Regândirea criteriilor de acordare a burselor de merit și reintroducerea burselor olimpice în metodologie** – În contextul măsurilor de austeritate, actuala metodologie limitează acordarea burselor de merit la maximum 15% dintre elevii unei clase, generând astfel inechități de la o clasă la alta și **împiedicând sprijinirea tuturor elevilor cu rezultate academice remarcabile** care au nevoie de aceste forme de susținere. Bursa de

merit ar trebui să fie *un instrument echitabil și suficient* pentru a susține elevii, astfel că modificarea criteriilor actuale este necesară pentru a asigura uniformitate și impact real asupra performanței școlare. De asemenea, **reintroducerea burselor olimpice** este esențială pentru stimularea performanței și motivarea elevilor, reprezentând un instrument clar și necesar de recunoaștere a meritelor academice.

- 4. Creșterea accesului echitabil la servicii de consiliere psihopedagogică** – Fiecare elev trebuie să beneficieze de **suport psihologic și consiliere educațională adecvată**, indiferent de tipul sau dimensiunea unității de învățământ. În prezent, accesul la aceste servicii este inegal, iar elevii din mediile rurale sau dezavantajate întâmpină dificultăți majore în identificarea și utilizarea lor. Situația s-a agravat la începutul anului 2026, când au fost raportate tot mai multe cazuri de comportamente de risc în rândul elevilor, evidențiind **necesitatea unei intervenții urgente**.
- 5. Sprijinirea elevilor din medii dezavantajate prin politici țintite și sustenabile** – Elevii din zone defavorizate sau cu venituri reduse întâmpină obstacole semnificative în accesul la educație de calitate, rechizite, transport și activități extracurriculare. Este necesară **implementarea unor programe de sprijin** care să includă *suplimente financiare, acces la materiale didactice gratuite, activități de mentorat și alte facilități necesare*, cu scopul asigurării de șanse reale de succes tuturor elevilor, indiferent de mediul din care provin.
- 6. Regândirea fundamentală a reformei liceelor tehnologice** – Reformele recente au generat efecte negative sistemice, elevii fiind insuficient pregătiți atât la nivel teoretic, cât și practic. *Rata de promovare a Bacalaureatului rămâne constant sub 60%*, iar **practica prevăzută în planurile-cadru este**, în multe cazuri, **pur formală**, din cauza lipsei operatorilor economici relevanți. Această situație afectează competențele elevilor și contribuie la degradarea reputației liceelor tehnologice. Fără o reconstrucție realistă și coerentă a curriculumului, **reformele actuale riscă să consolideze eșecul educațional**.
- 7. Îmbunătățirea infrastructurii școlare** – În prezent, multe școli, în special din mediul rural, se confruntă cu săli de clasă supraaglomerate, laboratoare insuficiente sau neechipate și lipsa unor spații adecvate pentru activități extracurriculare sau sportive. Această situație **afectează direct calitatea actului educațional** și motivația elevilor. Prin investiții în modernizarea clădirilor, dotarea și amenajarea sălilor de clasă și a spațiilor pentru activități, fiecare elev ar putea beneficia de condiții optime de învățare.

- 8. Implicarea directă a elevilor și a altor actori în elaborarea politicilor educaționale –** Beneficiarii educației trebuie să **fie parte integrantă a procesului decizional**, ci nu să fie puși *în fața faptului împlinit* și consultați doar când schimbarea nu mai este posibilă. Prin organizarea de grupuri de lucru, întreprinderi formale și ateliere comune, elevii pot colabora direct cu factorii de decizie și cu specialiștii în educație, contribuind la **construirea unui sistem educațional adaptat nevoilor reale ale comunității școlare.**

Așadar, *stimate doamnă/domnule viitor ministru*, reiterăm, în numele elevilor din România, faptul că **educația nu poate fi tratată ca un portofoliu de sacrificiu sau ca o monedă politică de schimb**, ci trebuie abordată cu responsabilitate și viziune pe termen lung. A venit momentul ca educația să devină, cu adevărat, o **prioritate națională asumată**, nu doar declarată.